

NATO/AB Saldırganlığı Ukrayna'daki Savaşı Tetikliyor

Ukraynalı ve Rus İşçiler: Silahlarınızı Hükümdarlarınıza Doğrultun!

Aşağıdaki açıklama, Enternasyonal Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist)'nin Enternasyonal Yürütme Komitesi tarafından yayınlanan Spartacist ekinde (İngilizce yayın, 27 Şubat 2022) çevrilmiştir.

Rusya'nın Ukrayna'yı işgali, NATO ve Avrupa Birliği'nin A.B.D. öncülüğünde on yıllardır süregelen genişlemesi tarafından provoke edilmiştir. SSCB'yi yok eden kapitalistlerin tasarladığı karşı-devrimin ardından, emperyalist güçler doğuya doğru genişleyerek Rusya'nın sınırlarına ulaştılar ve yağma, etnik çatışma ve aşağılama getirdiler. Batılı emperyalist güçler şimdi de Rusya'nın "saldırgan savaşı" ve Ukrayna'nın egemenliğini ihlali karşısında öfkeleniyorlar. Ukrayna'nın ulusal hakları, dünyanın tüm işçilerini yağmalayan bu haydutların umurlarında bile değil. Onları asıl kudurtan şey, Rusya'nın Batılı emperyalistlerin seçkin hakkı olan Doğu Avrupanın yağmasına ve A.B.D.'nin bölgedeki hegemonyasına meydan okuması. Bitmek bilmeyen kriz ve savaş döngüsü kaynağından, emperyalist merkezlerde sosyalist devrimler yöntemiyle bitirilmeli. **A.B.D.'de işçi devrimi için! Gönüllülük temelinde birleşmiş Sovyet Avrupa Birleşik Devletleri için!**

Ukrayna ve Rusya arasındaki savaşta tek bir ilerici yol var, o da iki kapitalist sınıf arasındaki bu savaşı işçilerin **iki** kapitalist sınıfı devirdiği bir iç savaşa dönüştürmek. Ukrayna ve Rusya'daki tüm asker ve işçilere sesleniyoruz: Kardeşlik! Silahlarınızı sizi sömürenlere yöneltin!

Bu savaşın temelinde Ukrayna'nın kimin etki alanı altında olacağı sorusu yatıyor ve Rus ya da Ukrayna silahlı kuvvetlerinin kazanacağı bir zafer sadece daha çok baskıya yol açar. Ukrayna hükümeti Ukrayna'nın hürriyeti için değil, ülkeyi 2014'te A.B.D. destekli darbeden beri bağlı olduğu NATO/AB emperyalist güçlerine köleliğini ilerletmek için savaşıyor. Ukrayna'nın olası zaferi aynı zamanda ülkedeki Rus azınlığın üzerindeki baskıyı arttırır. Diğer tarafta, Rusya'nın Ukrayna'yı işgali sadece oradaki emperyalist postacı Rus kırbaçıyla değiştirmeyi amaçlıyor. Donetsk ve Luhansk'taki meşru özerklik mücadelesi artık Rusya'nın daha geniş gerici savaş planlarına bağlanıyor. Ukrayna ve Rusya'da gerçekleşecek devrim ulusal sorunu çözer, oligarkları defeder ve tüm dünyadaki işçilerin kendi sömürgecilerine karşı ayaklanmasına ilham kaynağı olur.

Şu andaki savaşa devrimci bir sonuç gerekli ve mümkündür. Rus ve Ukraynalı emekçiler 1917'de de hükümdarları tarafından piyon olarak savaş alanına sürülmekteydiler. Subaylarına ateş açarak Bolşevikler liderliğindeki isyancı işçilere katılarak bu döngüye bir son verdiler ve dünyanın en büyük devriminde ortak sömürgecilerini – kapitalistleri ve toprak sahiplerini – silip süpürdüler. **Rusya ve Ukrayna'da yeni Ekim Devrimleri için!**

Kapitalist dünya salgının tetiklediği iki yıldır süren krizle tahrip edilmiş durumda. Kapanmalar, işsizlik, iş hızlandırma, enflasyon ve çökmekte olan sağlık sistemi dünyadaki işçilerin gerçekliği. Sürmekte olan savaş sadece işçilerin yaşam standartlarının parçalanmasını ve sınıfsal karşıtlığın derinleşmesini hızlandırabilir. Devrimcilerin görevi kapitalist toplumların alt tabakalarında büyümekte olan bu saf siniri, savaş, acı ve sömürünün tek çözümü olan enternasyonal işçi egemenliğinin kuruluşuna dönüştürmektir.

Pandemi günümüzdeki işçi hareketinin şu anki liderlerinin iflasını gözler önüne serdi. İşçi sınıfı hem bir virüs hem de kapitalizmin saldırıları altındayken bu sınıf hainleri – sosyal demokratlar, Stalinistler ve işçi sendikası bürokratları – tamamıyla patronlarla saf tuttular ve daha çok kapanma ve fedakarlık talep ettiler. Şimdi bu ihanetçi liderler, özellikle emperyalist merkezlerdeki, işçileri A.B.D. ve müttefiklerinin amaçları doğrultusunda bir araya getirip NATO ve AB'ye daimi sadakat yemini ederek Rusya'nın yaptırımlarla açlığa terk edilmesini talep ediyorlar. **Bu ihanet artık yeter!** İşçiler yaptırımlara ve Ukrayna'ya askeri yardımlara karşı çıkmalı! Dışarıda emperyalist yağmalara ve içeride yaşam standartlarına yönelik saldırılara karşı mücadele etmek için işçi sınıfı şu anki liderliğiyle bağlarını koparmalıdır. Kapitalizmin mezar kazıcısı olarak küresel-tarihsel rolünü oynayabilmesi için yeni bir devrimci önderliğe ihtiyaç duymaktadır. **Dördüncü Enternasyonal'i yeniden kurun!**

Emperyalizmin "Sosyalist" Uşakları

Emperyalizme ve savaşa karşı hakiki devrimci bir muhalefet inşa etmenin önkoşulu, emperyalist efendilerine ve ulusal burjuvazilere boyun eğişlerini gizlemek için pasifist ve "anti-emperyalist" sloganlar kullanan sözde-Troçkistler, Stalinistler

Kahrolsun AB ve NATO!

ve Maoistlere karşı amansız bir mücadeleden geçer. Aynen Lenin'in Birinci Dünya Savaşı sırasında uyardığı oportünistler gibi "Bunlar, açıkça sırttan sofistçe bir tutumla, marksizmi, yaşayan devrimci özünden ayırırlar; bunlar, marksizmde, devrimci savaşın yöntemleri, bu yöntemlerin savunulması ve hazırlanması, yığınların bu yönde eğitilmesi dışında her şeyi bulurlar" (*Sosyalizm ve Savaş* [1915]). Günümüz oportünistlerinin yaymaya çalıştıkları temel aldatmalar şunlardır:

- "Ukrayna'daki savaşa hayır." Solun her yerinde öne sürülen bu slogan pasifist bir dümendir ve insanlara savaşın devrimci mücadele dışındaki yöntemlerle adil bir şekilde yatıştırılabileceği aldatmacasını vermekte. Kapitalist soyguncular arasındaki herhangi bir ateşkes ve ya barış anlaşması savaşın kaynağını ele almayacak. Bunun gibi bir anlaşma, kaçınılmaz bir şekilde Rusya ve Ukrayna'daki işçileri hedef alacak ve bir sonraki kanlı çatışmanın zeminini hazırlayacak. Kalıcı ve demokratik bir barış isteyen herkes şu anki kapitalist savaş Rus ve Ukraynalı burjuvalere karşı yürütülen bir iç savaş dönüştürmek için mücadele etmelidir ve devrimi emperyalist ülkelere genişletmelidir.
- "Rus birlikleri Ukrayna'dan defolun" (örneğin Committee for a Workers' International tarafından öne sürülen). Bu bir NATO sloganıdır ve bu sadece Ukrayna hükümetinin zaferi anlamına gelir. A.B.D., Britanya, Fransa ve Almanya'da bu sloganı öne sürenler, Ukraynalı işçilerin özgürlüğünün aksine kendi emperyalist efendilerinin Ukrayna'yı yağmalama özgürlüğünü savunmaktalar.
- "Kahrolsun NATO!" Bu gerekli bir slogan, fakat NATO'nun ekonomik eki olan AB'ye muhalif olarak öne sürülmediğinde, militarizmi içermeyen bir emperyalizmin mümkün olduğu yanlışlamasını taşıyor. Zemini savaşa hazırlayan, finans kapitalinin "barışçı" ekonomik yağmasıdır. AB ve Euro bu yağmanın aracıcılarıdır. Almanya/Fransa liderliğindeki AB'yi iyi huylu olarak sunmak ve A.B.D.'nin liderliğindeki "militarist" NATO'dan ayrı tutmak aşırı sosyal şovenizmden başka bir şey değildir. Örneğin Lutte Ouvrière NATO'yu reddederken Ukrayna'nın AB'ye alınmamasını ve "bundan kazanabileceği birkaç avantajın" kaçırılmasını şikayet ediyor (22 Şubat). Bu Fransız emperyalizmine grotesk bir teslimiyettir! Avrupa'nın işçilerine sorun: AB ekonomik boğulma ve ulusal boyun eğdirmeden başka bir şey getirmiyor.
- "Rus Emperyalizm'ine karşı" (Almanya Marksist-Leninist Partisi, MLPD, ve benzeri grupların pozisyonu). "Rus emperyalizmine" karşı dramatik bir duruş sahneleme kendi emperyalist efendilerinin suçlarını gizlemeyi amaçlar ve işçileri asıl düşmanlarının kim olduğu konusunda yanıltır. Dünya, New York, Frankfurt, Paris, Londra ve Tokyo'daki finans kapitali merkezlerinden yönetiliyor, Moskova'dan değil. Oldukça gerici olmasına rağmen, Rus yönetici sınıfı emperyalist değildir. Kendi işçi sınıfını bastıran bölgesel bir güçtür. Buna karşın, emperyalistler tüm dünyadaki işçinin kanını emerler.
- "Ukrayna'daki emperyalist savaşa hayır" (Yunanistan Komünist Partisi & Diğerleri). "Emperyalizm karşıtlığı"

kaşeli pasifist bir zırvadır. Savaşı emperyalist olarak sunmak işçilerin gözünü boyamakla eş değerdir. Eğer NATO ya da başka bir emperyalist güç direkt olarak bu savaşa girerse tüm devrimcilerin yükümlülüğü askeri olarak Rusya'ya taraf tutup uluslararası kapitalist tepkinin çoğunluğunu oluşturan emperyalistlerin yenilgisidir. Bu tam olarak "Rus emperyalizmi" diye kıskırtanların reddettiği yükümlülüktür.

- "İşçiler Rusya'yla taraf olmalı mı?" soldaki bazı kesimler, Rusya emperyalistlere meydan okuduğu için savaşında desteğimizi hak ediyor inancına sahipler. Bu büyük Rus şovenizmine bir teslimiyettir. Rusya emperyalistlerle değil Ukrayna hükümetiyle savaştadır. Ukrayna ve Rusya'da emperyalizmle mücadelenin proletaryan stratejisi, Kremlin'in tasarılarını desteklemenin aksine Ukraynalı ve Rus işçilerin ortak devrimci mücadelesinden geçer. Ukrayna ulusunun Rusya'ya zaptı ulusal karşıtlığı kaldırıp bu perspektife yönelik büyük bir engel teşkil eder.

Büyük Rus şoveni Putin, Lenin'in ulusal baskıya karşı devrimci politikasını eleştirdiğinde tüm sözde-Marksistler öfkeyle ayaklandılar. Bu çok asil bir tavırdı. Ancak şu anki savaşta Lenin'i gerçekten savunmak, "sosyalist" söylem kullanıp *aslında emperyalistlerin dalkavukluğunu yapan sosyal-shovenist hainleri teşhir etmek* anlamına geliyor. Bu konuda Lenin kendisini savunabilir:

"Burjuvazinin istediği şey de tam budur; riyakar, boş ve tarafsız barış söylemleriyle, savaş-zamanında işçileri devrimci mücadeleden *saptırıp*, "ilhaksız barış", demokratik bir barış, vs., vs., umuduyla uyuşturup yatıştırmaktır... Sosyalist bir barış programının ilk ve temel unsuru, proletarya üzerindeki burjuva etkini *arttıran* Kautskyst barış programının *riyakar maskesini indirerek* olmalıdır."

— "Barış Programı Üzerine" (1916) [Bizim çevirimiz]

SPARTAKİST

Agustos 2021

Kahrolsun Kapanmalar!

İşçi Sınıfı Kendini Savunmak Zorunda

Sefi sağlık hizmetleri, yüksek döktük barınma, kar için ücret, emperyalist tahakkim: kapitalist sınıf hükümetinin doğası, Covid-19 salgını başladığından beri dünyayı alması elen ekonomik ve sağlık krizini körükliyor. Paris burjuvaler mifusunun tamamını aslanına kadir zorla evlerine kapatarak salgına çıkarılma en iyi hizmet eden araçları cevap veriyor.

Burjuvazinin kapanmaları *gerici* bir kamusal sağlık önlemleri. İşçiler bunlara karşı durmalıdır! Kapanmalar hastalığın bulaşmasını geciktirir ancak işçi sınıfının mücadelesini yitirmeye sebep olur. Bütün endüstri ve hizmet sektörlerini kapatarak ekonomik bir krize sebep olmaları ve kıldıkları işsizliği sürmekte. Okulların ve çocuk bakımı merkezlerinin kapatılması ailenin baskıcı yükünü arttırdı. Devlet baskısı şiddetle artarken demokratik ve işçi sınıfı haklarının içi boşaldı. Toplantılar, eylemler, seyahat, grevler, sendikalar örgütlenme: bunların hepsi ya sınırlandırıldı ya da fiilen yasaklandı. Kapanmalar işçileri geçtikten sağlıklarını korumalarının ve krizin sosyal kökenli mücadelesinin tek yolu olan işçi sınıfı mücadelesini engellemeyi amaçlar.

"Ortak fedakârlık" çağrısıyla kapitalistler işçi sınıfına karşı bir hütkrengi saldırılarını habibi başlatıyor. Sendikaların tahribi, toplu işten çıkarmalar, masas kesintileri ve iş hızlandırma "yeni normal" haline geldi. Ölümcül bir virüs ve kapitalist bencim birleşik tebeddüli karşı karşıya kalan işçi sınıfı silahsızlandırılmış bir halde. Dünya

capında, sendikaların ve işçi partilerinin kapitalist yarı-sözde liderleri bu saldırılara egemen sınıfla sadakate iş birliği yaptı. Ulusal birlik ve vürütle mücadele adına işçi sınıfına ihanet etmekte.

Britanya ve Avusturya işçi partilerinden Alman Sosyal Demokrat Parti ve Die Linke (Sol Parti)'ye, Fransız Sosyalist ve Komünist partilerden Güney Afrika Komünist Partisi'ne, işçi hareketinin ihanetçi liderleri kapanmaları yerel ve ulusal düzeyde yaptırılmadı, ve işçilerin ve ezilenlerin boğazına dayatılmadık kilit bir rol oynamaktalar. Amerikalı AFL-CIO'dan Meksika ve İtalyan sendikaları ve Japon Rengo, Zenroren ve Zemmoku federasyonlarına, sendika liderleri işçilerine burjuvalerinin önlemlerini destekleme çağrısı yapıyor: code kal ve gel!

İşçi sınıfının sağlığını ve geçimini acil bir şekilde savunma ihtiyacı, işçi hareketine yeni bir öndetici oluşturma görevini doğrudan öne çıkarıyor. Sendikalar öndetirici kapan kapitalist devlete *baraj* ve güvenli çalışma koşulları *ipta* mücadele etmeli. Çürümüş sağlık hizmetleri ve komü altyapı *derhal* yeniden inşa edilip geliştirilmeli. İşçilere yeterli yaşam koşullarının sağlanması için kapitalistlerin en iyi gayrimenkullerinin kamulaştırılmasıyla birlikte geniş çaplı kamusal programların hayata geçirilmesi bir zorunluluktur.

Her adım baskı, işçilerin ve ezilenlerin temel çıkarları, kapitalist sınıf hükümetinin köpe tularıyla cıkarmaktadır. İçinde bulunduğumuz kriz, kadınların aile prangasından

İşçi hareketinin ihanetçilerinden ayrılın—
Dördüncü Enternasyonal'i yeniden kurun!

Enternasyonal Komünist Liga'nın
(Dördüncü Enternasyonalist)
Enternasyonal Yürütme Komitesi

19 Nisan 2021

Almanca, Arapça, Fransızca, İngilizce, İspanyolca, İtalyanca, Japonca, Katalanca, Tagalogca, Türkçe, Yunanca dillerinde mevcuttur.

Türk dilinde mevcut diğer yayınlar için: icl-fi.org.

Enternasyonal Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist)

Box 7429 GPO, New York, NY 10116, ABD
spartacist@spartacist.org • icl-fi.org

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands
c/o Verlag Avantgarde
Postfach 2 35 55, 10127 Berlin, Almanya
spartakist@online.de • (0 30) 4 43 94 00